

Vidlák: MĚNÍ SE VÍTR...

- editor007 | 24. června 2024

ČESKO: Minulý týden se objevila zatím taková malá zprávička, ale velice důležitá. Hnutí ANO opouští evropskou stranu ALDE (a její frakci v europarlamentu Renew Europe. Jde o frakci, kde mají největší slovo Francouzi a to ti Macronovi Francouzi. Podle zatím nepotvrzených informací bude Babiš v nové frakci s Orbánem, Slováky a dalšími poslanci z různých zemí.

Už jsem tu vícekrát psal, že Babiš je frankofil. Jednak prožil mládí ve „francouzské kolonii“, francouzštinu má jako druhý mateřský jazyk, ve Francii má spoustu svého soukromého majetku a na dovolenou jezdí také především na francouzské ostrovy. Prostě má tuto zemi rád, je mu blízka a nikdy se netajil svým přátelstvím s Macronem.

Kdo sledoval cvrkot u Babiše, ten také ví, že Andrej v uplynulém roce v podstatě „pendloval“ mezi Francií a Maďarskem. Vícekrát se vyfotil s „drahým přítelem“ Viktorem a samozřejmě také s „drahým přítelem“ Emanuelem. Samozřejmě to nebyly jeho jediné politické zahraniční cesty. Pokud s Andrejem Babišem budete mít možnost delší dobu mluvit, pravděpodobně v řeči dospějete do bodu, kdy vám opáčí: „Ale mně Macron říkal...“, případně: „Ale mně Orbán říkal...“

Teď Andrej jezdí se svými europoslanci a novou frakci domlouvá osobně. Ani náhodou to nenechává na Kláře Dostálové. Asi nechce nic riskovat.

Hle, Andrej Babiš mění svou zahraničně politickou orientaci... Jeho přátelé Victor Emanuel (druhý) se totiž postupně rozkmotřovali a začali mít stále rozdílnější názory na válku na Ukrajině. Na začátku i Macron volal Putinovi a mluvil o míru. Dneska se spíš jeví jako vůdce válečné strany v Evropě. Orbán naopak dělá všechno pro to, aby se z jakéhokoli vojenského dobrodružství NATO vyvázal a udržel si dodávky levného ruského plynu. Orbán si dokonce na budoucím generálním tajemníkovi NATO (Markem Ruttem) vymohl písemný slib, že Maďarsko nebude nuceno pomáhat Severoatlantické alianci na Ukrajině.

Babiš se teď rozhodl pro Maďara a nikoliv pro Francouze. Rozhodl se pro střední, nikoliv pro západní Evropu. A při trošce štěstí se rozhodl pro mír a nikoliv pro válku. Vůbec se nám to teď v ojroparlamentu štěpí na válečnou a protiválečnou stranu. Mám nějaké informace ze zákulisí, ale nebudu zatím nic konkrétního prozrazovat, protože situace na bruselském bojišti se mění každým okamžikem, ale mír vs. válka je teď už zřejmě silnější téma než grýndýl.

Jestliže Babiš tak nějak „opustil“ Emanuela, tak možná už tuší něco, co my ještě nevidíme. Že se nám Francie prostě mění a v hlubokých chodbách Elysejského paláce vane duch porážky, u které je lepší nebýt. Jak přesně to bude vypadat, to nevíme, ale francouzské volby tu budou co nevidět a než se v půlce července sejde na své ustavující schůzi nový ojroparlament, budeme už zřejmě vědět, jestli Babišova intuice ohledně Macrona byla správná.

V EU se tvoří konzervativní blok středoevropských zemí. Vondra s Vrecionovou tam nebudou. Ti zůstanou ve své frakci mírného odporu v mezích zákona a jen se budou starat, aby mezi ně nevlezl Filip Turek. Zároveň se tvoří i další frakce, které si dávají do programu mír, nikoliv válku. Jestli vše dobře dopadne, bude mít europarlament pravicovou i levicovou konzervativní frakci, kde mír nebude sprosté slovo, které budou přirozeně integrovat všechny hcimíry. Ale v této chvíli nesmím ani naznačovat.

Ono totiž všude v Evropě ty volby dopadly víceméně stejně, víme? Válečná strana oslabila, protiválečná posílila. Nikde nedošlo k průlomům, ale všude nastal posun. Samozřejmě kromě Poláků a Baltů. Ti, když slyší slovo Rus, tak se jim otevírá jaderná hlavice v kapse. Ti už rýsují koridory pro slavné tažení amerických vojsk na východ.

Mimochodem... pokud má NATO jít do války s Rusem, musí se to stát ještě před americkými volbami. Proto Orbán i Vučić mluví o horizontu několika měsíců. Po volbách už Trump do ničeho nepůjde, takže je zapotřebí, aby přišel k hotovému a nemohl s tím nic dělat. Ale byla by krásná ironie dějin, kdyby evropští trpaslíci rozjeli válku s tím, že jim Biden slíbil podporu, ale Trump by byl takový ranář, že by z toho stejně po volbách vycouval... Nějak si hoši poradte sami, když už chcete válčit... O to důležitější bude, jestli se budeme kamarádit s Maďarskem.

Aniž bych znal podrobnosti, začínám mít dojem, že se ten střeoevropský blok v ojroparlamentu pomaloučku polehoučku začne podobat bývalému Rakousku-Uhersku. Ne hned... tohle chvíli potrvá. Ale jak říká jeden můj slovenský kamarád – střední Evropa, to jsou země, kde se pijí ovocné pálenky. S těmi lidmi si rozumíme, s těmi máme společné zájmy a skrze lahvinku šnapsu s nimi máme i společný jazyk. To si postupně sedne.

Tož držím palce, aby se Andrej s Victorem domluvili, protože Fiala, Jurečka a Pekarová se v Orbánem nikdy nedomluví.

A zatímco budou jednat, my si můžeme vzít popcorn, sednout na gauč a koukat na Rakušana, jak se mu rozpadá jeho obhajoba policejního zásahu u fakulty a houpe se s ním sesle. Už i Bohumil Pečinka ho odepsal a to je co říct.

Pokud máte raději manželské etudy, můžete sledovat Černochovou, která už nemiluje Řehku a z největší lásky je tak velká nenávist, že se vlastně hledá nový náčelník genštábu.

A kdo máte rádi detektivky, můžete přemýšlet, o čem dneska na obědě jednali Fiala, Babiš a Petr Pavel. Vlastně by mě vůbec nepřekvapilo, kdyby se bavili o restrukturalizaci vlády...

AUTOR: Vidlák

[ZDROJ](#)